

Publicerad 2014-03-09 15:37 av Lena Själsöga Keijser
inspirerad av

med penslar
fyllda av sorg

ville han måla
trädets
ådringar

det ljud ett skri

ur penslarnas rörelse

han såg sin själ
vandra över bron

bärandes
hans egenvånda

svartklädd
med uppspärrade fasansögon

med en mun
vidöppen

tystad

sökte han hålla

ansiktet kvar

tätt intill
rötterna

lade hon sig
kvinnan vilken steg ur natten

en stjärna föll
i hans hand

han glömde plantera sin svarsvilja

kommen är hon
en av trädets grenar

det växer i trädlandet
där bergen

snuddar vid varandra

vid ån
den vilken rör vid
brovalven

sitter hon
vilken flätar korgar

gräset vajar vind
brusar i oasens öppnade öga

hon fyller korgarna med
droppar av

å så vackra

soldroppar rör vid marker

sjöar
hav
sköljer
stigar

somliga stigar
slutar innan de ens
började

kanske lever de
i just havets
droppar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten